

Sygn. akt III AUa 872/12

POSTANOWIENIE

Dnia **28 listopada 2012** r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012r.

na rozprawie

sprawy z wniosku **B. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o przeliczenie świadczenia

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **25 czerwca 2012 r.** sygn. akt **IV U 577/12**

p o s t a n a w i a:

odrzuć apelację.

Sygn. akt III AUa 872/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w J. decyzją z dnia 16.3.2012 r. odmówił wnioskodawcy B. K. prawa do przeliczenia emerytury

wskutek zmiany podstawy wymiaru, gdyż ustalił, że przesłanki określone art .110

ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS nie zostały spełnione.

W szczególności ustalił, że wskazane przez wnioskodawcę zarobki pochodzą z okresu od 1961 do 1981 r. zostały osiągnięte przed nabyciem prawa do emerytury co uniemożliwia przeliczenie na podstawie wymienionego przepisu.

W odwołaniu od powyższej decyzji, wnioskodawca zarzucił, że po przyznaniu emerytury od 1.4.1983 r. do 31.12.1989 r. był zatrudniony w niepełnym wymiarze godzin w Urzędzie Miasta i Gminy B., co uzasadnia wniosek o ponowne przeliczenie świadczenia na podstawie art. 108 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wnioskodawca wnosił w odwołaniu o dokonanie przeliczenia w oparciu o wynagrodzenie osiągnięte w okresie od 1962 r. do 1981 r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podniósł, że przeliczenie podstawy wymiaru w oparciu o zarobki z okresu od 1962 r. do 1981 r. nie jest możliwe, gdyż okres ten przypada przed przyznaniem wnioskodawcy prawa do emerytury, które nastąpiło w 1981 r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie wyrokiem z dnia 25 marca 2012 r. oddalił odwołanie.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił, że decyzją z dnia 17.12.1981 r. przyznano wnioskodawcy prawo do emerytury. Decyzją z dnia 27.1.1991 r. ustalono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 195,47 %, a po ubruttowaniu 201,83 %.

W dniu 16.3.2007 r. wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. Na wniosek z dnia 25.1.2008 r. zakład ubezpieczeń społecznych decyzją z dnia 31.1.2008 r. odmówił wnioskodawcy przeliczenia świadczenia na podstawie art. 111 ustawy emerytalno-rentowej, gdyż wskaźniki wysokości podstawy wymiaru ustalone na podstawie przedłożonych dokumentów okazały się niższe od dotychczasowego wynoszącego 201,82 %.

Wnioskodawca w kolejnym wniosku z dnia 29.3.2010 r. wniósł o przeliczenie świadczenia na podstawie art. 110 ustawy emerytalno-rentowej. Decyzją z dnia 28.4.2010 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy przeliczenia świadczenia, a odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 7.7.2010 r.

W dniu 5.3.2012 r. wnioskodawca ponownie złożył w organie rentowym wniosek o ustalenie nowej podstawy emerytury z okresu od 1961 r. do 1981 r. na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy emerytalnej.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie spełnia warunków do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż do przeliczenia świadczenia wskazał okres od 1962 r. do 1981 r. przypadający przed przyznaniem prawa do emerytury.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia wskazał na art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie wnioskodawca zaskarżył apelacją do Sądu II instancji.

We wniesionej apelacji wnioskodawca zarzucił, że Sąd I instancji nie ustalił, czy emerytura przyznana mu na dzień 30 marca 2007 r. została prawidłowo wyliczona i zarzucił, że organ rentowy błędnie wyliczył część socjalną emerytury.

Według apelującego, ZUS do wyliczenia części socjalnej emerytury nie przyjął wskaźnika 201,82%, jak również błędne przeciętne wynagrodzenie w kwocie 2.059,92 zł, zamiast kwoty 2.691,03 zł.

Według wyliczenia wnioskodawcy część socjalna jego emerytury winna wynosić 1303,44 zł.

Wnioskodawca wniósł o przeliczenie emerytury zgodnie z prawem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 383 kpc w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami. Przedmiotem postępowania przed sądem odwoławczym bowiem może być w całości lub części tylko to, co było przedmiotem procesu przed I instancją.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy apelacja jest niedopuszczalna, gdyż nie dotyczy rozstrzygnięcia Sądu I instancji, którego zakres został wyznaczony treścią zaskarżonej decyzji.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji dotyczy oddalenia odwołania od decyzji odmawiającej przeliczenia świadczenia wnioskodawcy na podstawie art. 110 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227).

Tymczasem apelacja wnioskodawcy zawiera zgłoszenie nowego roszczenia w przedmiocie zasadności wyliczenia części socjalnej emerytury przyznanej decyzją ZUS Oddział w J. z dnia 30.3.2007 r.

Zgłoszenie nowego roszczenia oznacza zakaz badania go pod kątem podstaw merytorycznych, czyni apelację niedopuszczalną i skutkować musi jej odrzucenie.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1999 r. I PZ 24/99 i 30 sierpnia 2000 r. V CKN 1046/00, w których Sąd Najwyższy przyjął, że zgłoszenie nowego roszczenia w postępowaniu apelacyjnym powinno w świetle art. 383 kpc skutkować odrzuceniem apelacji.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 373 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)